

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715201633
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:6715201633.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, P. Q., nar. XX.XX.XXXX, maloleté deti bytom u matky, deti rodičov: matky - M. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, S. a otca - P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, X., toho času bytom W. X, N., maloleté deti v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného pre maloleté deti, o odvolaní otca detí proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1P/45/2015-167 zo dňa 26. 02. 2016, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o n a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca na zníženie výživného. Otec maloletých detí návrhom doručeným súdu dňa 16.02.2015 žiadal, aby súd znížil výživné na maloletú P. na sumu 30,- Eur mesačne, na maloletú Q. na sumu 30,- Eur mesačne, počnúc od podania návrhu s odôvodnením, že naposledy bolo určené výživné rozsudkom č. k. 4P/65/2009-48. Odvtedy sa zmenila situáciu, nakoľko je po ťažkom úraze a od roku 2012 je na invalidnom dôchodku. Jeho mesačný príjem predstavuje sumu 124,90 Eur, z čoho platí výživné vo výške 100,- Eur.

Súd zamietol návrh na zníženie výživného pre maloleté deti z nasledovných dôvodov. Naposledy bolo výživné pre maloleté deti určené rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.05.2010. Od uvedeného dátumu uplynula doba šiestich rokov. U maloletých detí sa pomery zmenili v tom, že maloletá P. je už študentkou strednej školy a jej potreby podstatne vzrástli v súvislosti s vyššími nákladmi na školské pomôcky, s vyššími nákladmi súvisiacimi s jej zdravotným stavom a tiež v súvislosti s rastom životných nákladov na bývanie, stravovanie, oblečenie a pod. Taktiež potreby značne vzrástli aj u maloletej Q. uplynutím šiestich rokov a rastom životných nákladov. Pokiaľ ide o zmenu pomerov u otca maloletých detí, tieto pomery sa v podstate nezmenili od posledného rozhodnutia, nakoľko v čase rozhodnutia súd vychádzal z jeho príjmov mesačne 164,- Eur a v súčasnosti má vyplácaný invalidný dôchodok predstavujúci sumu 207,- Eur. Otec podľa jeho vyjadrenia býva v podnájme, za ktorý neplatí a tiež neprispieva na domácnosť z dôvodu, že tieto náklady sú ako refundácia za pomoc poskytnutú prenajímateľke v minulosti. Súd poukazuje na skutočnosť, že suma 50,- Eur na dieťa je skutočne sumou veľmi nízkou nepokrývajúcou ani základne potreby dieťaťa. Nie je teda v záujme maloletých detí, aby bola suma výživného znížená a schopnostiach a možnostiach otca je, aby doteraz platenou sumou na deti prispieval aj naďalej.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) a žiadnemu účastníkovi ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec detí, ktorý uviedol, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a tak dospel k nesprávnym zisteniam skutočností. V rozsudku bolo pri príjme za rok 2008 uvedené, že po prepočtoch mu ostávalo 164,- Eur na mesiac, čo bolo správne, no nikto nevzal do úvahy, že to bola suma v čistom, už po odpočítaní nákladov, ako aj napríklad výživného. V tom čase mal ubytovanie, ako aj stravné hradené zamestnávateľom. V súčasnosti žije z 207,- Eur, z ktorých hradí aj výživné, je plne invalidný bez možnosti zárobku. Hradí si všetky cesty k lekárom, lieky, zdravotné poplatky, pričom sa už nachádza v mínuse. Pritom nie sú v tom zahrnuté náklady na hygienu, stravu, bývanie a oblečenie. Pani u ktorej býva v podnájme, nie je žiadna jeho priateľka, ale 74-ročná dôchodkyňa, ktorá mu zatiaľ pomáha na dlh. K lekárom chodí aj 2-krát do týždňa na odborné vyšetrenia- psychiater, psychológ, neurológ, ortopéd, očné, ORL, štítna žľaza, cukrovka. Z uvedeného dôvodu má zakázané pracovať. Na svojej žiadosti o zníženie výživného trvá a žiada ho z existenčných dôvodov.

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá len stručne uviedla, že suma, ktorou otec prispieva na deti, nepokrýva ani ich základné potreby.

Rovnako sa k podanému odvolaniu vyjadril i kolízny opatrovník, ktorý s vydaným rozsudkom súhlasí. Zníženie výživného nie je v záujme mal. detí. Naposledy bolo určené výživné v r. 2010 a odvtedy došlo k zmene pomerov na strane mal. detí, ktorých potreby s pribúdajúcim vekom narastajú.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania účastníci konania, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Predmetom konania na súde prvého stupňa bol návrh otca mal. detí na zníženie výživného z dôvodu zmeny pomerov na jeho strane. Otec je po ťažkom úraze a od roku 2012 je na invalidnom dôchodku a jeho príjem predstavuje dôchodok vyplácaný vo výške 207,10 Eur.

Výživné na maloleté deti bolo určené pritom rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 06. 05. 2010. V prejednávanom prípade je nepochybné, že v rozhodnom období došlo k zmene pomerov i na strane maloletej Q., ktorá je žiačkou 7. ročníka základnej školy a maloletá P. je žiačkou 2. ročníka gymnázia. Odôvodnené potreby oboch maloletých sa neustále zvyšujú v dôsledku ich rastu ako aj školskej dochádzky s tým, že matka zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti a uspokojuje ich potreby tak, ako postupne vznikajú, teda poskytuje im stravu, ošatenie, bývanie a zabezpečuje im potreby pre školskú dochádzku, pričom rovnakú povinnosť má aj otec detí.

Pokiaľ ide o pomery na strane otca, je potrebné súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že tieto sa v podstate od posledného rozhodnutia nezmenili, nakoľko v čase rozhodnutia súd vychádzal z jeho príjmov mesačne 164,- Eur a v súčasnosti má vyplácaný invalidný dôchodok predstavujúci sumu 207,- Eur. Zároveň je potrebné vziať v úvahu i výšku priznaného výživného 50,- Eur na dieťa, čo je skutočne sumou veľmi nízkou nepokrývajúcou ani základne potreby dieťaťa.

A poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, pokiaľ matka maloletých detí aj napriek zmene pomerov na strane oboch maloletých detí nepodala návrh na zvýšenie výživného, bolo by úplne v rozpore so záujmami maloletých detí, vyhovieť návrhu na zníženie už tak nízkeho výživného.

Súd prvého stupňa správne posúdil zmenu pomerov na strane maloletých detí i na strane výživou povinného rodiča teda otca maloletých detí, pričom správne skonštatoval, že táto zmena pomerov neopodstatňuje zníženie výživného.

Keďže prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní, odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, odvolanie nepovažoval za dôvodné a preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.